

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Adversvs Omnia Catabaptistarvm Prava Dogmata
Heinrychi Bullingeri lib. IIII**

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1535

VD16 B 9759

De uafricie catabaptistarum

urn:nbn:de:hbz:466:1-35433

per deum te oro Ioiada, ut ex mea proferam. IO
IADA. Metuendum si non concessero, medius
crepes, ita enim erumperet quæ concepisti gestiunt.
Dic ergo quid tandem adferes, cui non sit iam centies
responsum? SIMON. Mirum est quod uos ad
ea respondisse dicitis, quæ nondum audiuitis. Gladius
dei quidem ordinatio est, extra tamen perfectionem
Christi, quo malus punitur et occiditur, bonus defen= =
ditur. In lege quidem ordinatus contra malos ad uin= =
dictam et mortem. Et ad hunc usum constitutus est
mundi magistratus. Sed in perfectione Christi utimur
excommunicatione tantum, ad commonefactionem et
exclusionem eius qui peccauit. IOIADA. Ob=
scure (ut tenebras decet) tua adducis, cupio ergo ex te
scire quo perfectionem Christi referas, an ad caput, an
ad corpus? Vis dicere, Christus ipse tam perfectus est
ut gladio, hoc est, magistratu non egeat qui se emen= =
det aut puniat: an quod Christiani nihil opus habeant
gladio aut magistratu? Nam amphibolum est, quwm di= =
co perfectio Christi. Si primum, assentior dominum
dominantium et regem regum tam abesse ut magis= =
tratu egeat, ut ne magistratus quidem sint, quibus offi= =
cium no fit ab eo superne datum. Si secundum, quod
scilicet Christiani nihil opus habeant magistratu, o= =
mnibus modis renitor. Do enim istud ut facile sit tibi
dicere: Christianus qui uere Christianus est, magstra=

tu non habet opus, ex fide enim nihil obmittit eorum
quæ facta oportet, neq; quidquam admittit quod fieri
nefas est. Sed quæ nostra est calamitas, nondum inueni-
mus inter homines tam absolutam perfectionem, nec
speranda est unquam fore ut omnes qui Christum con-
fidentur, sint ex omni parte beati, quandiu istud cor-
poris domicilium circumferimus. Est ergo in hūc sen-
sum uere dictum: Gladius est dei ordinatio extra per-
fectionem Christi. Hoc est, ubi cunq; membra Christi
non perueniunt ad eam mensuram perfectionis capi-
tis sui, isthic opus est gladio. Sed quantum ego video,
tu longe aliud uis, nempe, quod hæretica retinctorum
ecclesia gladio nihil egeat, ut quæ sit intra perfectio-
nē Christi: sumitis enim uobis quod olim monachi, uia
delicet esse uos in statu perfectionis? SIMON.

Iniuria me afficis, et fratrem temere iudicas, quid
enim ad me quod alij faciunt. IOIADA. Quan-
doquidem tu illorum argumentis uteris, et tam con-
stanter illorum opiniones asseris, quid mirum sit in-
ter illos recensem? Volunt stolidissimi homines imo
seditiosissimi gladium tollere, quo liberius omnia con-
fundant. Et qui euangelium iam receperunt (nam ad
infideles et impios non ueniūt) circumuenire cupiūt,
ut gladium ponant, quo in cacoecclesia sua liberius
scortentur, matronas conspurcent, blandiloquio mu-
lierculas seducant, omnem statum turbent, imo urbes

C. coll

Et conturbernia humana diruant, sic enim poterit latronum parua manus eorum bona qui in commune ferre nolunt, ut ut publica faciant compellere. Vnde quanto magis negat gladium inter Christianos ferri posse, tanto magis conseruari debet, uel ob istos ipsos qui tot insidijs publica pacem tentant. SIMON. Christus docet ut a se ipso discamus, ipse enim mitis est et humilis corde, is non reuerberat nec referit. Deinde mislieri in adulterio deprehensa, non dixit ut lapidaretur, iuxta legem, qui tamē dixerat: Quemadmodū mandauit mihi pater sic loquor et facio: sed ex misericordia eam dimittit, et admonet ne ultra peccet. Istud ergo nobis in excōmunicatione seruandum. IOIADA.

Si haec certa fide et sincera loquimini, pergitte ipsi, etiā si nemo uos sequatur, mites esse et humiles. Quid uero nihil sit cata baptistis amarius atq; præfractus, paulam fit mititatem non aliter doceri ab eis quam tempore rantiam audiuimus aliquando ab audiissimo heluone doctam esse. Is quid edulij inferretur cuius ipse esset cupientissimus, coniuas monebat, ne raptim aut immodice haurirent, sed ciuiliter contrectarent, diu commanducarent, ac uoluptatem longa comminutio- ne caperent, quo sibi liceret uberiorius ingurgitare. Sic quid istis nihil sit truculentius, (Quae enim ætas talcm maledicentiam unquam uidit?) alios ad Christum relegant, ut mansuetudinem discant, ipsi longissime ab